

Postanowienie z dnia 5 kwietnia 2002 r., II CZ 22/02

Okolicznościami uzasadniającymi rozpoznanie kasacji (art. 393⁻³ § 1 pkt 3 k.p.c.) są tylko takie okoliczności (art. 393 § 1 pkt 1 i 2 oraz § 2 k.p.c.), które Sąd Najwyższy może wziąć pod uwagę przy rozpoznawaniu kasacji.

Sędzia SN Marek Sychowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

Sędzia SN Bronisław Czech

Sędzia SN Tadeusz Domińczyk

Sąd Najwyższy w sprawie z powództwa Gminy C. przeciwko Ryszardowi C. i Krzysztofowi I. o zapłatę, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 kwietnia 2002 r., zażalenia powódki na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 6 grudnia 2001 r. oddalił zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 6 grudnia 2001 r. Sąd Apelacyjny w Poznaniu odrzucił kasację wniesioną przez powódkę – Gminę C. od wyroku tego Sądu z dnia 17 października 2001 r., albowiem kasacja nie zawiera przedstawienia okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie (art. 393⁻³ § 1 pkt 3 k.p.c.).

W zażaleniu powódka zarzuciła rażące naruszenie prawa przez bezzasadne zastosowanie art. 393⁻³ § 1 pkt 3 k.p.c., co w treści kasacji nie znajduje uzasadnienia, albowiem skarga kasacyjna wyraźnie wskazuje okoliczności uzasadniające jej rozpoznanie. Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i nadanie biegu kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wbrew temu, co twierdzi powódka w zażaleniu, w kasacji przez nią wniesionej brak prawidłowego przedstawienia okoliczności, które uzasadniają rozpoznanie kasacji (art. 393 § 1 pkt 3 k.p.c.).

Okoliczności uzasadniające rozpoznanie kasacji powinny być – podobnie jak pozostałe elementy kasacji przewidziane w art. 393⁻³ § 1 k.p.c. – przedstawione w wydzielonej części kasacji, jako odrębny element tego pisma procesowego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 2001 r., III CZ 36/01, OSNC 2002, nr 2, poz. 22). Wymagania tego nie spełnia kasacja wniesiona przez powódkę. Wprawdzie w zażaleniu powódka powołuje się na uzasadnienie kasacji i wskazanie w nim na występujące w sprawie istotne zagadnienia prawne oraz potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, ale obowiązek przedstawienia okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji nie jest spełniony także wówczas, gdy okoliczności te dałyby się wywieść z uzasadnienia kasacji (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSNC 2001, nr 10, poz. 156).

Poza tym, kwestie wskazane w uzasadnieniu kasacji, jako – zdaniem skarżącej – stanowiące istotne zagadnienia prawne oraz wywołujące potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości i wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, dotyczą art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jedn. tekst: Dz.U. z 2002 r. Nr 9, poz. 88 ze zm. – dalej: "u.k.s.c.") i przepisów kodeksu postępowania cywilnego o kosztach procesu, których naruszenie – między innymi – kasacja zarzuca. Zarzuty naruszenia wymienionych przepisów odnoszą się do orzeczenia o kosztach procesu zawartego w zaskarżonym wyroku oraz orzeczeń o kosztach procesu i opłatach sądowych zwartych w wyroku sądu pierwszej instancji. Kasacja nie przysługuje jednakże ani od orzeczenia o kosztach procesu (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 1996 r., II UZ 12/96, OSNAPUS 1997, nr 15, poz. 279 i z dnia 30 grudnia 1996 r., I CZ 30/96, OSNC 1997, nr 3, poz. 34), ani od orzeczenia o kosztach sądowych (art. 11 i 13 u.k.s.c.). Oczywiście, nie przysługuje też od orzeczenia sądu pierwszej instancji (art. 392 k.p.c.). Jeżeli zatem w sprawie wystąpiło nawet istotne zagadnienie prawne związane z rozstrzygnięciem o kosztach procesu i kosztach sądowych i zaszła potrzeba wykładni przepisów o tych kosztach, budzących poważne wątpliwości i wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, to nie mogą one być przedmiotem rozpoznania kasacyjnego. Nie są to więc okoliczności uzasadniające rozpoznanie kasacji (art. 393⁻³ § 1 pkt 2 k.p.c.), okolicznościami takimi są bowiem tylko takie okoliczności (art. 393 § 1 pkt 1

i 2 oraz § 2 k.p.c.), które Sąd Najwyższy może wziąć pod rozwagę przy rozpoznawaniu kasacji.

Nieprzedstawienie w kasacji okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie (art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c.) jest konstrukcyjnym brakiem kasacji, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych pism procesowych i powodującym odrzucenie kasacji bez wzywania do uzupełnienia tego braku (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 2000 r., II CKN 1385/00, OSNC 2000, nr 3, poz. 51).

Z przytoczonych względów zażalenie jest niezasadne i na podstawie art. 393¹⁸ § 3 w związku z art. 397 § 2 i art. 385 k.p.c. podlega oddaleniu. (...)